

Honorate Dom. Director.

Secundum Tadoa la logica es la basis
 de internationalis lingua, contendens,
 las terminas omnises linguas esse
 a) logicas, si esu communis (generalis)
 his libris omnise scientia, ut verbes,
 pronomen, prepositivos, affixes, flexios,
 b) scientificas sive specialis, existens solum
 in his libris les specialis scientias.

La logica et la grammatice tractan
 los identicas sistemas los objectes: la
 logica lo realis proprietates, la gram.
 lo formalis. (Tadoa. Disc. T. 3. U. 1. § 47).

Si igitur las flexios les linguas esu
 logicas, la declinatio, comparatio et con-
 jugatio esu res logicas, et una inter
 lingua, qui illos amovei et eximiti, non
 esu logica. Istes res esu logicas, quia esu
 necessarias pro uno lingua, et quo completar
 una lingua esu eo utilizar esu ad omnise
 scriptura et locutio, eo magister esu la
 libras le use, quia non impedites esse
 voleo per los minus partes formas. Hic esu
 la viti le interlingua et les alias, quis vico
 sequen. Ad talis linguas, quia non satis
 logicas esu, post li mors salis factors et

propagatos certi iterum debent iulivire,
 nisi la necessarie completio per uno com-
 plete destinatio et conjugatio, et la resti-
 tutio le antique latine nominative parant.
 Tum quisque potest loquere, quomodo volit et
 non coerceri, ad peritrasisios refugere.

La necessitas repetitæ semper et ubique
 são jus et devastat semper los saxes.

Uobis adhuc est tempus, quod las interlin-
 quistas latines hinc vitæ per uno unio
 et consensio corrigere possit.

La gram. possit esse valde brevis, at debet
 esse logica secundum la sententia de Padova
 et secundum las verbes De Leibnitz.

In las libris omnise scientia invenio
 isordem vocabules, affixes et flexiones (doli-
 natio, comparatio et conjugatio), quos
 aptos et simplexos facere possit.

Quod attinet los arbitraritas debet de-
 struere, quod licet, si una bonis, sim-
 plexos, significans, ergo aptos extractio
 non possit inveniri, si la arbitraritas est ergo
 salutaris pro lo neobruca.

Sic habetis las articulos in las "discusiones" ego
 magis magisque semper affirmat, quod la constructio
 meae m. l. recte est. La tempus las pauperes linguas
 præteriti, et las homos los completos usque completos
 iterum amafu et eligfu.

Vestere articulo perstudere et
 illos subscribere cum hisce verbis:
 Domine Petrus ego nimis docte es.
 Id est una pralectio cathedralis in
 ti universitat, pro lo vulgaris
 derivatio meae perlingua minus
 apte. —

Ha derivatio secundum Schultze
 ego magis conveni. Si uno
 talis habere volem, pro meo
 excerpte volem. Pro lo antique
 latine illo enim jam excerpta,
 et ille etiam pro lo nove latine
 satisfacere. — Ma scriptio non est
 pro impressio, sed soluta pro voto.

La typographia de super nominati
 manuscripte mine nondum facere potest
 quia has pecunias deficiente. In ti

postere tempore vobis reventiata.

Quia aliquid in magographia
reumatice laborat, pecca permittere,
quod hicos literas vobis in ma-
nuscripti admittat.

Cum his boneres salutatio

J. G. Brunt.

Warburg.

25. 2. 19.